

Nieuwsbrief oktober 2009

Wederom geschreven door Tineke van Beers die Machteld vervangt tot het nieuwe jaar.

Bruiloft William en Agnes.

Zaterdag 31 oktober zou het gebeuren.

William en Agnes gingen trouwen. Dat zou in Arusha of meer precies in Ngaramtoni gebeuren nog voorbij Arusha, omdat William daar vandaan komt. Maar eerst was er op donderdag 29 oktober nog de "send away" waarbij Agnes door haar familie werd "overgedragen" aan de nieuwe familie, die van haar toekomstige echtgenoot. Dat werd gevierd in Mto omdat Agnes daar geboren en getogen is.

Dus togen we met staf en alle kinderen naar de "New Zanzibar Lodge" in Mto waar dit zou plaatsvinden. We waren een uur later dan op de uitnodiging vermeld maar dat was uiteindelijk toch een uur te vroeg.... Tja 'African Time'. Het was voor ons jammer dat de opkomst groter was dan de familie had verwacht waardoor de kinderen werd verzocht om uiteindelijk op de veranda plaats te nemen, waar ze alleen door de ramen konden meekijken. Ze hebben echter wel de dans kunnen doen die zo ijverig was geoefend en het ging goed! Ook het eten was heerlijk.

Zaterdag 31 oktober.

's morgens vroeg verzamelen in het centrum. Na de 'ujji' = pap ging iedereen zich verkleden in zijn/haar mooiste kleding. Ondertussen was het busje wat Hussein namens William en op kosten van Cees had geregeld al gearriveerd en stond klaar op het pad. Op mijn voorstel had Hussein al een iets groter busje genomen, vandaar ook de extra kosten Cees, dat kon William niet helpen. Ik had vrijdag namelijk al geteld en stelde mij zo voor dat het niet ging passen in een dalla dalla. Desondanks zag ik het toen al somber in, maar met veel passen en meten gingen we er allemaal in. Wat ik toen nog niet wist was dat er in de stad nog een aantal mensen bijmoest. Tenslotte zaten we echt totaal klem en we moesten maar 130km rijden. Ik probeerde nog iets te regelen, maar volgens Hussain was er echt geen probleem. De stemming zat er echter wel in en de bus werd overal verbaasd nagekeken wegens het zeer luide en vrolijke gezang wat er uit kwam. Onderweg zagen we nog kamelen en we zagen een vliegtuig opstijgen bij Arusha Airport, waar de chauffeur nog even speciaal voor stopte, zodat iedereen het goed kon zien.

We waren precies op tijd bij de kerk maar de bruid (This is Africa) kwam pas twee uur later. Ze had er dan ook wel veel werk van gemaakt. Wij vermaakten ons intussen met het maken van foto's en het eten van de meegebrachte maandazi. Maar goed dat we die meegenomen hadden, want door de vertraging zou het eten nog lang op zich laten wachten. Ook de meegebrachte emmer met lekker fris Mto water kwam goed van pas.

Bij de kerk.

Na de kerkdienst ging het naar de feestzaal waar ook nog allemaal ceremonies plaatsvonden. Uiteindelijk hebben de kinderen als groep nog de dansen en liederen, en nu wel allemaal. Na afloop mochten ze hun naam zeggen in een echte microfoon en konden we ook nog een foto maken met het bruidspaar.

In de kerk

De terugweg

Door alle vertraging moesten we direct na het eten en nadat we het cadeau hadden aangeboden haastig weg, het was al helemaal donker. Het was maar goed dat er nog gebeden was voor de terugreis, want het zwaar overbelaste busje kreeg op de terugreis nog een klapband. Gelukkig reageerde de chauffeur adequaat en gebeurden er geen erge dingen. Pas tegen middernacht arriveerden we weer in Mto wa Mbu. Na de klapband hadden de kinderen de rest van de weg weer heel dapper gezongen. Alle kinderen overnachtten in het centrum, dat was geloof ik nog het hoogtepunt van het hele uitstapje.

Mark woont in zijn nieuwe huis!

Nog een apart berichtje in deze special, maar toch heel leuk om te vermelden; Mark, de bewaker van het land woont sinds 27 september in zijn nieuwe huis! Hij en zijn vrouw zijn er heel blij mee. Er staan ook al wat meubels al zit je op de bank nog op het houten geraamte: voor de kussens moet nog worden gespaard!

Mark en Angelina

